Súd:	Okresný súd Brezno
Spisová značka:	5C/23/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6112201628
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Hýseková
ECLI:	ECLI:SK:OSBR:2014:6112201628.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci navrhovateľky malol. P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., L. V. XX právne zast. URBÁNI & Partners s.r.o., Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181 proti odporcovi Obec Nemecká, Nemecká, Hronská 37, IČO: 00 313 645, zast. JUDr. Petrom Múkerom, advokátom, Banská Bystrica, ČSA 25 o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je p o v i n n ý písomne sa ospravedlniť navrhovateľke v tomto znení: "Obec Nemecká sa týmto ospravedlňuje za neoprávnený zásah do osobnostnej sféry P. K.. Spôsobených následkov je nám ľúto a celá vec nás mrzí.", v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 3 000,-Eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

IV. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.307,24 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa maloletá navrhovateľka domáhala písomného ospravedlnenia a nemajetkovej ujmy vo výške 40 000,- Eur. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 17.05.2009 v čase okolo 12.00 hod. na Partizánskej ulici v obci Nemecká ju pred predajňou potravín pohrýzol pes rasy nemecký ovčiak, pričom v dôsledku útoku psa jej boli spôsobené hlboké rany po uhryznutí na tvári a krku. Uvedený pes strážil objekt Obecného úradu v Nemeckej, ktorý bol zabezpečený oplotením a mal byť zabezpečený aj proti utekaniu v koterci s kovovým uzáverom, avšak došlo k uniknutiu tohto psa mimo stráženého objektu. Tento útok spôsobil navrhovateľke početné zranenia, z ktorých niektoré pretrvávajú aj vo forme doživotných následkov, čo u maloletého dieťaťa predstavuje závažný zásah do jej osobnostnej integrity majúci vplyv na jeho ďalší rodinný, spoločenský život, rozvoj osobnosti a zdravotný stav s tým súvisiaci. Maloletá navrhovateľka má trvalé následky na tvári, ide o ranu na pravom líci, pod bradou a pod pravým okom. Maloletej navrhovateľke vznikla jednak ujma na zdraví, ktorá bola riešená poisťovňou Generali Slovensko a.s., na základe bodového ohodnotenia vykonaného ošetrujúcim lekárom a nemajetková ujma, ktorá predstavuje neoprávnený zásah do jej osobnosti, najmä života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. V dôsledku neoprávneného zásahu bola maloletá navrhovateľka poznačená výrazným znížením dôstojnosti. V dôsledku utrpených zranení pretrvali vonkajšie stopy, ktoré vzbudzujú ľútosť u ostatných a majú za následok aj nežiaduce reakcie okolia. Maloletá navrhovateľka ako dieťa trpí tým, že je terčom rôznych posmeškov rovesníkov, nie je plnohodnotným členom spoločnosti a musí ďalej žiť s vedomím, že tieto reakcie neprestanú samy od seba zo dňa na deň. V zmysle § 11 zákona

č. 40/1964 Zb., každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Udalosť zasiahla významne do života navrhovateľky, najmä jej zdravia trpiaceho v dôsledku vyššie uvedeného. Keďže odporca sa k celej veci postavil tak, akoby sa vlastne nič nestalo, maloletá navrhovateľka si uplatnila nemajetkovú ujmu spočívajúcu v ospravedlnení, ako aj náhradu v peniazoch, ktoré by svojou povahou malo aspoň čiastočne vniesť objektivitu a reagovať na právny stav, pretože samotné ospravedlnenie nebude s ohľadom na intenzitu, závažnosť a formu zásahu odporcu do osobnostných práv navrhovateľky postačovať na odstránenie spôsobených následkov súdnou cestou. Vecou sa zaoberali aj orgány polície a Obvodný úrad Brezno, odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorý riešil túto vec ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Spôsobenú ujmu nie je možné objektívne vyčísliť, jej následky sú nezvratné, avšak maloletá navrhovateľka si uplatňuje nemajetkovú ujmu vo výške 40 000,- Eur, pričom ani táto suma nepredstavuje a ani nemôže predstavovať účinnú satisfakciu za to, akú traumu maloletá navrhovateľka prežila, s čím sa musela a stále musí vyrovnávať a s tým, že celé okolie vníma následky tohto zásahu, nevnímajúc rodinu, známych či okolie, pričom maloletá navrhovateľka nemala účinné prostriedky ako tomuto zásahu zabrániť. Z týchto dôvodov sa maloletá navrhovateľka v rámci ochrany osobnosti domáha jednak písomného ospravedlnenia a jednak nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako aj náhrady trov konania.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že uplatnený nárok neuznáva, a to ani z časti, pretože právo na náhradu nemajetkovej ujmy má adresát zásahu výlučne voči pôvodcovi neoprávnenému zásahu, z týchto dôvodov namietol aj svoju vecnú pasívnu legitimáciu v predmetnom konaní.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Osobnostné práva a právo na ich ochranu predstavujú základné piliere súkromnoprávnej úpravy. Ochrana osobnosti prislúcha každej fyzickej osobe, pričom predmetom ochrany je osobnosť človeka vo svojej celistvosti ako nehmotný statok. Ide o absolútne právo fyzickej osoby, ktoré pôsobí proti všetkým. Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv, ktoré sú demonštratívne uvedené v § 11 Občianskeho zákonníka. Túto ochranu zákon zabezpečuje v plnom rozsahu aj vtedy, ak sú zasiahnuté len jednotlivé zložky osobnosti. V občianskom práve platí zásada, že ohrozenie resp. porušenie čo i len jednej stránky osobnosti človeka je ohrozením alebo porušením jeho osobnosti ako celku. Nároky, ktoré si môže poškodená alebo ohrozená fyzická osoba uplatňovať sú uvedené v § 13 Občianskeho zákonníka. Okrem nich sa fyzická osoba môže domáhať aj náhrady škody, ktorá jej bola spôsobená neoprávneným zásahom. § 11 Občianskeho zákonníka demonštratívne uvádza, ktoré zložky osobnosti sú chránené, ide najmä o život, zdravie, občiansku česť a ľudskú dôstojnosť. Všeobecné osobnostné právo je chápané ako právo jednotné, ktorého súčasťou sú aj jednotlivé čiastkové osobnostné práva, medzi nimi aj právo na telesnú integritu. Pod pojem všeobecného osobnostného práva sú teda zahrnuté práva, ktorých predmetom je ľudská osobnosť resp. jednotlivé nehmotné hodnoty osobnosti fyzickej osoby. Zároveň ide o jedno z konkrétnych subjektívnych občianskych práv, ktoré možno definovať ako možnosť každej fyzickej osoby nakladať v medziach právneho poriadku so svojou osobnosťou resp. s jednotlivými nehmotnými hodnotami tvoriacimi komplexne osobnosť v jej celku voči ostatným fyzickým aj právnickým osobám. Ide o absolútne právo nemajetkovej povahy prináležiace každej fyzickej osobe.

Jedným z týchto čiastkových osobnostných práv je právo na telesnú integritu, ktorého predmetom sú základné hodnoty ľudskej osobnosti, a to život a zdravie, teda telesná schránka človeka. Pokiaľ by totiž bolo telo človeka, jeho zdravie ako fyzické, tak aj psychické chápané ako nejaký hmotný nosič nehmotných morálnych hodnôt, nemohla by byť občianskoprávna ochrana osobnosti fyzickej osoby poskytovaná v plnom rozsahu alebo inak povedané, pri ochrane života a zdravia jednotlivca ako nehmotných hodnôt osobnosti fyzickej osoby je možné v plnom rozsahu aplikovať ostatné práva a tým zaistiť komplexnú občianskoprávnu ochranu osobnosti. Právo na telesnú integritu je teda jedným z najvýznamnejších čiastkových osobnostných práv. Predmetom práva na telesnú integritu je život, zdravie a telo. Pričom pod pojem zdravie je zahrnuté zdravie ako fyzické, tak aj psychické. Právo na telesnú integritu má dve zložky pozitívnu a negatívnu, tou pozitívnou je oprávnenie každej fyzickej osoby využívať svoju telesnú integritu a disponovať ňou. Negatívna zložka predstavuje všeobecný zákaz protiprávnych zásahov do tohto chráneného práva všetkými ostatnými právnymi subjektmi s rovnakým postavením, či už ide o fyzické alebo právnické osoby. Subjektom všeobecného osobnostného práva a v jeho rámci jednotlivých čiastkových osobnostných práv môže byť výlučne fyzická osoba. Telesnej integrite fyzickej osoby je poskytovaná ochrana pred neoprávnením zásahom celým právnym poriadkom, či už ide o jednotlivé oblasti verejného alebo súkromného práva. V oblasti verejného práva ide predovšetkým o trestné právo, v oblasti súkromného práva ide predovšetkým o občianske právo.

Zodpovednosť za ohrozenie alebo porušenie práva na ochranu osobnosti je založené na objektívnom princípe, čo znamená, že sa nevyžaduje zavinenie na strane ohrozovateľa či narušovateľa práva. Na to aby mohlo dôjsť k vzniku občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu, musia byť splnené zákonom stanovené predpoklady, ktorými sú existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, neoprávnenosť (protiprávnosť) tohto zásahu a existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a jeho neoprávnenosťou. V prípade, že dôjde k zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby stačí, ak ide o zásah, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, ktorá spočíva nielen v porušení, ale iba v samotnom ohrození osobnosti fyzickej osoby. Musí ísť pritom o nemajetkovú ujmu, teda takú, ktorá sa nepremieta bezprostredne do majetkovej sféry postihnutej osoby, pretože túto nemajetkovú ujmu je potrebné odlišovať od majetkovej ujmy vrátane ujmy na zdraví s majetkovými dôsledkami. Ďalšou podmienkou použitia jednotlivých právnych prostriedkov ochrany osobnosti je neoprávnenosť zásahu. Pod neoprávneným zásahom chápeme také konanie, ktoré smeruje proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, je objektívne spôsobilé znížiť dôstojnosť, vážnosť a česť a ktoré ohrozuje postavenie a uplatnenie danej osoby v spoločnosti. Pokiaľ sa má proti takémuto neoprávnenému zásahu poskytnúť občianskoprávna ochrana, je potrebné, aby išlo o taký zásah, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti. Poslednou podmienkou vzniku občianskoprávnych sankcií pri ochrane osobnosti je príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilom vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení či len ohrození fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Občiansky zákonník nevyžaduje pre úspešnosť uplatnenia práva na ochranu osobnosti zavinenie toho kto sa dopustil takéhoto zásahu.

V prípade, že sú naplnené všetky zložky, je možné požadovať občianskoprávne sankcie uvedené v § 13 Občianskeho zákonníka. Prvou sankciou je zdržanie sa ďalších zásahov, ďalšou je odstránenie následkov neoprávneného zásahu a poslednou je poskytnutie primeraného zadosťučinenia - satisfakcie. Pod pojmom primerané zadosťučinenie sa chápe jednak morálne zadosťučinenie, ale aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ako primeraným zadosťučinením sa chápe predovšetkým ospravedlnenie. Môžu však nastať situácie, keď samotné ospravedlnenie, či už písomnou alebo ústnou formou, nie je postačujúce a je k tomu potrebné pridať aj peňažné zadosťučinenie, ktoré môže priznať len súd svojím rozhodnutím. K peňažnému zadosťučineniu môže dôjsť len v tom prípade, ak sa samotné primerané morálne zadosťučinenie nejaví ako postačujúce, a to s prihliadnutím na všetky skutočnosti, na základe ktorých došlo k tomuto neoprávnenému zásahu a ak bola do značnej miery znížená dôstojnosť dotknutej fyzickej osoby a jej vážnosť v spoločnosti, prípadne aj z iného vážneho dôvodu. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených v § 11 Občianskeho zákonníka je určitá ujma. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať takú ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú, pričom nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba.

V občianskom práve platí zásada, podľa ktorej, ak bol neoprávnený zásah do osobnosti spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou alebo inou fyzickou osobou k realizácii činnosti tejto právnickej osoby, prípadne fyzickej osoby, kde určujúcimi kritériami je existencia miestneho, časovaného a vecného vzťahu k plneniu činnosti tejto osoby, tak v týchto prípadoch občianskoprávne sankcie podľa § 13 Občianskeho zákonníka postihujú priamo právnickú príp. fyzickú osobu v súlade s analógiou podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že dňa 17.05.2009 bola maloletá navrhovateľka napadnutá psom, pričom bola následne hospitalizovaná v nemocnici s tromi hlbokými tržnými ranami na tvári, ktoré si vyžiadali operačný zákrok. Zo správy detskej neurologičky vyplýva, že pri tomto úraze s vysokou pravdepodobnosťou došlo k porušeniu povrchovej nervovej vetvy nervu pre citlivosť v oblasti krídla nosa a táto porucha je trvalá (č.l. 12). Z lekárskeho posudku zo dňa 15.06.2011 vyplýva, že jednotlivé zranenia maloletej navrhovateľky boli bodovo ohodnotené, a to v prípade bolestného vo výške 100 bodov a v prípade sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 220 bodov, pričom pri sťažení spoločenského uplatnenia bola hodnotená jazva pravej strany tváre v celkovej dĺžke 11,5 cm, s poruchou mimiky tváre vpravo, poúrazovou asymetriou tváre zmeny stredného stupňa (č.l. 14).

Pre účely poistného plnenia bol dňa 25.02.2011 vypracovaný posudok, kde bolo bolestné ohodnotené na 30 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 220 bodov (č.l. 16). Spoločnosťou Generali Slovensko poisťovňa a.s., bola vypracovaná likvidačná správa, na základe ktorej bola maloletej navrhovateľke vyplatená náhrada škody v celkovej výške 3 581,81 Eur zostávajúca z bolestného za 30 bodov v celkovej výške 433,80 Eur a sťaženia spoločenského uplatnenia za 220 bodov v celkovej výške 3 181,20 Eur, od čoho bola odčítaná spoluúčasť vo výške 33,19 Eur. Poisteným bola v tomto prípade Obec Nemecká (odporca), poškodeným P. K. (maloletá navrhovateľka), dátum vzniku škody 17.05.2009, dátum hlásenia škody 17.02.2011 (č.l. 20). Z oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti zo dňa 21.06.2011 vyplýva, že predmetná finančná suma bola maloletej navrhovateľke vyplatená na účet, a to dňa 21.06.2011 (č.l. 21).

Z rozhodnutia Obvodného úradu Brezno, odbor všeobecnej vnútornej správy č. A/2009/01749 vyplýva, že obv. L. C. sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ublížením na zdraví z nedbanlivosti tým, že dňa 17.05.2009 v čase okolo 12.00 hod. na L. ulici v obci B., pred predajňou potravín pohrýzol pes rasy nemecký ovčiak, ktorého mal zvereného L. C. maloletú P. K., čím jej spôsobil početné hlboké rany po uhryznutí psom, a to pod pravým okom na tvári - siaha na koreň nosa o dĺžke cca 6 cm, z vonkajšej strany pravého líca, pričom mu bola uložená pokuta v čiastke 10,- Eur, splatná do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet Obce Nemecká.

Odporca vo svojom vyjadrení pre spol. Generali Slovensko poisťovňa a.s. zo dňa 24.05.2011 potvrdil, že nemecký ovčiak, ktorý pohrýzol maloletú navrhovateľku strážil objekt Obecného úradu v Nemeckej, ktorý bol zabezpečený oplotením. Pes bol zabezpečený proti utekaniu v koterci s kovovým uzáverom. Z neznámych príčin došlo k jeho uniknutiu z koterca, ako aj mimo stráženého objektu (č.l. 26).

Odporca v konaní pre súdom namietol nedostatok pasívnej vecnej legitimácie. Uvádzal, že on nie je zodpovedný za útok tohto psa a v prípade, ak by aj išlo o takýto útok a išlo by o obecného psa, tak išlo o exces zamestnanca L. C..

Z výpovede bývalého starostu odporcu má súd za to, že predmetný pes bol vo vlastníctve obce, pričom jej bol darovaný. Tento pes strážil obecný úrad najmenej 1 rok predtým ako došlo k predmetnému incidentu. Starostlivosť o psa zabezpečoval zamestnanec obecného úradu L. C., ktorý tohto psa aj na obecný úrad priviedol. Mal v tom čase v pracovnej náplni starostlivosť o osoby, ktoré boli zamestnané na verejne prospešných prácach, ako aj všetky veci technického charakteru. Písomné rozhodnutie o tom, že sa mal starať o predmetného psa neexistuje, bolo to iba ústne rozhodnutie. To, že bol pes darovaný obecnému úradu bolo potvrdené aj samotným zamestnancom obecného úradu a nakoniec aj predchádzajúcim majiteľom predmetného psa (č.l. 70, 72, 73).

Čo sa týka samotnej zodpovednosti odporcu, súd má za to, že analogicky je potrebné vychádzať zo znenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí, že škoda je spôsobená právnickou osobou,

keď bola spôsobená pri jej činnosti tými, ktorí ju na túto činnosť použili. Tieto osoby samé za škodu takto spôsobenú nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov tým však nie je dotknutá. Zodpovednosť právnickej osoby za škodu sa potom uplatňuje nielen v tých prípadoch, keď bola škoda spôsobená priamo zamestnancami, členmi alebo spoločníkmi, ale aj vtedy, ak bola spôsobená inými osobami, ktoré použil podnikateľský subjekt na svoju činnosť, pričom za protiprávne spôsobenú škodu zodpovedá právnická osoba v prípade, ak škoda bola spôsobená tými, ktorí plnili úlohy právnickej osoby a ku škode došlo v rámci plnenia jej úloh. Zamestnanci právnickej osoby nezodpovedajú za škody spôsobené pri činnosti, ktorá nevybočuje z medzí plnenia úloh právnickej osoby (z predmetovej činnosti či účelu zriadenia) a tým ani z medzí plnenia pracovných úloh alebo za škody spôsobené pri činnosti, ktorá je v priamej súvislosti s plnením uvedených úloh. Konanie osoby, ktorá spôsobila škodu nemožno považovať za činnosť právnickej osoby vtedy ak by táto osoba vybočila z medzí činnosti právnickej osoby, ak by teda išlo o exces konajúcej osoby.

Obec je povinná chrániť obecný majetok, ale aj majetok občanov, ktorí v obci bývajú. Orgány obce a organizácie sú povinné majetok obce zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať a sú povinné chrániť majetok pred poškodením, zničením, stratou alebo zneužitím. Orgánmi obce sú obecné zastupiteľstvo a starosta obce. Starosta ako štatutárny orgán obce zabezpečil stráženie obecného úradu psom, ktorý mal chrániť majetok obce, a to konkrétne pohonné látky nachádzajúce sa na dvore obecného úradu. Samotný bývalý starosta, ako aj zamestnanec obce uviedli, že dochádzalo ku krádežiam, preto zabezpečili psa, ktorý mal chrániť objekt obecného úradu, jednak za účelom stráženia a jednak za účelom ochrany z dôvodu týchto krádeží.

V zmysle všeobecne záväzného nariadenia Obce Nemecká č. 1/2000 sa za chovateľa považuje každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá hoci len prechodne chová zviera a je povinný zabezpečiť, aby chov alebo správanie zvierat nerušili práva a oprávnené záujmy spoluobčanov, medzi iným aj voľným pohybom na verejných priestranstvách, pričom za škody spôsobené zvieraťom zodpovedá vždy chovateľ. Odporca si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo všeobecne záväzných právnych predpisov ohľadom držania a chovania zvierat. V dôsledku nedostatočného zabezpečenia došlo k úteku psa, ktorý sa voľne pohyboval po dedine a následne pohrýzol maloletú navrhovateľku, čím sú naplnené všetky predpoklady pre vznik občiansko-právnej sankcie za nemajetkovú ujmu.

Predmetný pes bol zadovážený za účelom ochrany majetku obce s vedomím orgánu obce, bol obci darovaný a viac ako rok bez problémov strážil objekt obecného úradu. V tomto prípade má súd za to, že nemohlo dôjsť k excesu povereného zamestnanca, ktorý sa staral o predmetného psa, pretože plnil úlohy právnickej osoby - obce vyplývajúce z predmetu jej činnosti, ktorým je aj chránenie majetku obce, a preto je daná zodpovednosť samotnej právnickej osoby, v tomto prípade odporcu. Nešlo o exces zamestnanca starajúceho sa o predmetného psa, ktorý dostal ústny príkaz od starostu ako orgánu obce. Z týchto dôvodov súd považoval za preukázanú pasívnu vecnú legitimáciu odporcu.

Podľa názoru súdu sú splnené všetky zákonné predpoklady na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom. Obecný pes strážil obecný majetok, v dôsledku nedostatočného zabezpečenia však unikol a pohrýzol maloletú navrhovateľku, čím jej spôsobil početné poranenia na tvári, teda na viditeľnej časti tela. Okrem týchto fyzických poranení jej spôsobil aj psychické poranenie spočívajúce v tom, že sa v súčasnosti bojí psov, bojí sa sama vychádzať na ulicu, čo bolo preukázané výsluchmi svedkov, ako aj samotnej maloletej navrhovateľky. Kým predtým to bolo veľmi živé dieťa, v súčasnosti je skôr utiahnutá, vyčleňuje sa sama z kolektívu. Vzhľadom na to, že jazvy po útoku sa nachádzajú priamo na tvári, je terčom častých posmeškov hlavne ostatných detí. V súčasnosti asi za posledný rok sa situácia zlepšila, avšak jazva je naďalej viditeľná, najmä jazva pod okom a ešte stále je predmetom zvedavých pohľadov. Išlo by o inú situáciu, ak by sa následky útoku nachádzali na mieste bežne zakrytom oblečením resp. na menej viditeľnom mieste alebo by boli menšieho rozsahu. Jazva na tvári pod okom je však zreteľne viditeľná, pričom nejde o malú ranku, ale o niekoľkocentimetrovú jazvu. Vzhľadom na vek navrhovateľky nie je operačný zákrok možný resp. by ho bolo potrebné opakovať, keďže ide o maloleté dieťa vo vývoji, ktoré stále rastie a mení sa mu stavba tela.

Súd má za to, že došlo k závažnému zásahu do ochrany osobnosti navrhovateľky - hlavne do jej telesnej integrity, ako fyzickej tak aj psychickej. Písomné ospravedlnenie súd nepovažuje za dostatočné, ale je namieste požadovať aj náhradu nemajetkovej ujmy. Pokiaľ však navrhovateľka požadovala nemajetkovú ujmu vo výške 40.000,-Eur, túto súd považoval za neprimerane vysokú. Pre posúdenie výšky náhrady

zákon stanovuje dve kritériá - závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Nielen pre maloleté dieťa je nepríjemná skutočnosť byť predmetom zvedavých pohľadov a posmeškov. Platí to hlavne v období, keď si dieťa už uvedomuje, ako ho vnímajú ostatní a ako reagujú na jeho vzhľad. Taktiež psychická ujma spočívajúca v strachu zo psov nepriaznivo vplýva na život každého jedinca. Navrhovateľka nijakým spôsobom nezavinila, že došlo k predmetnému pohryzeniu. Nachádzala sa na verejnom priestranstve spolu s inými ľuďmi a ničím psa nevyprovokovala, aby zaútočil. Zároveň súd prihliadol na skutočnosť, že k uplatneniu tohto nároku na súde došlo až takmer tri roky po samotnom útoku, ako aj na tú skutočnosť, že napriek tomu, že sa navrhovateľka doteraz bojí psov, rodičia maloletej navrhovateľky s ňou nechodili k psychológovi, ktorý jej mohol pomôcť a túto situáciu iným spôsobom ani neriešili. Preto sa súd pri svojich úvahách o výške nemajetkovej ujmy riadil aj výškou priznaného sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré bolo priznané vo výške približne 3.100,-Eur a sumu 3. 000,-Eur, ktorú priznal ako náhradu nemajetkovej ujmy považuje za dostatočnú.

Poukazuje pritom na to, že sú tu dva rozdielne inštitúty, jedným je inštitút práva na ochranu osobnosti a druhým je inštitút práva na náhradu škody, pričom tieto sa navzájom nevylučujú, sú prepojené. Právo na náhradu škody na zdraví je vo vzťahu k právu na ochranu osobnosti špeciálnym právnym inštitútom. Nadväzne na to nárok na nemajetkovú ujmu prostredníctvom ochrany osobnosti prichádza do úvahy len v prípade, že samotnú škodu na zdraví, zásah do telesnej a duševnej integrity nemožno nahradiť vôbec alebo iba v neúplnom rozsahu.

Primárne bolo potrebné nápravu zásahu do osobnostných práv maloletej navrhovateľky riešiť v rámci inštitútu náhrady škody, čo sa aj udialo. Bola odškodnená za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd pritom podotýka, že došlo k dobrovoľnému plneniu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia zo strany odporcu, a to z poistnej zmluvy uzavretej odporcom so spoločnosťou Generali Slovensko poisťovňa a.s. Na druhej strane sa nachádza právo na ochranu osobnosti ako doplňujúce právo k právu na náhradu škody. Možnosť priznania primeraného peňažného zadosťučinenia predpokladá, že samotné morálne zadosťučinenie sa považuje za nepostačujúce najmä preto, lebo neoprávneným zásahom došlo k zníženiu ľudskej dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti, a to v značnej miere. Zadosťučinenie v peniazoch plní len subsidiárnu funkciu, nastupuje teda do úvahy až potom, keď sa samotné morálne zadosťučinenie ukáže ako nepostačujúce, pričom samotné posúdenie je vždy predmetom voľnej úvahy súdu, ktorá musí vychádzať z jednotlivých okolností daného prípadu. V tomto prípade mal súd za to, že samotné písomné ospravedlnenie nie je dostačujúce, a preto rozhodol aj o priznaní nemajetkovej ujmy vo výške 3. 000,-Eur a v prevyšujúcej výške požadovanú nemajetkovú ujmu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a maloletej navrhovateľke priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v celkovej výške 1.307,24 Eur za 8 úkonov právnej služby po 91,29 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie - návrh na začatie konania, písomné podanie zo dňa 12.04.2012, porada s klientom dňa 05.05.2014, účasť na pojednávaní dňa 06.05.2014, 06.06.2014, 19.08.2014 a 19.09.2014), 2 krát režijný paušál za rok 2011 po 7,41 Eur, 1 krát režijný paušál za rok 2012 po 7,63 Eur, 5 krát režijný paušál za rok 2014 po 8,04 Eur, cestovné náhrady v celkovej výške 82,-Eur (za 4 cesty Banská Bystrica - Brezno a späť dňa 06.05.2014, 06.06.2014, 19.08.2014, 19.09.2014, 84 km pri spotrebe 5,1 l/100km a cene PHM 1,197 Eur a základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur) a náhradu za stratu času za 16 polhodín v roku 2014 po 13,40 Eur, spolu v celkovej výške 214,40 Eur podľa § 10 ods. 8, § 13a ods. 1 písm. b), d), § 14 ods. 1 písm. a), b) (v znení účinnom do 30.06.2013), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.

Súd nepriznal odmenu vo výške 45,65 Eur ani režijný paušál vo výške 7,63 Eur za úkon - písomné podanie dňa 14.02.2012 - vyjadrenie, pretože tento úkon súd nepovažoval za nevyhnutne a účelne vynaložené trovy konania. Išlo iba o vyjadrenie, že navrhovateľka nemá námietky voči zákonnej sudkyni a nesúhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Taktiež súd nepriznal odmenu vo výške 91,29 Eur a tomu zodpovedajúci režijný paušál vo výške 8,04 Eur za úkony dňa 04.06.2014, dňa 18.08.201 a dňa 17.09.2014, pričom malo ísť o porady s klientom. Súd má za to, že tieto úkony neboli nevyhnutné. Všetky návrhy na vykonanie dokazovania boli súdu predložené pred prvým pojednávaním resp. v priebehu prvého pojednávania, ktorého sa zúčastnil aj zákonný zástupca maloletej navrhovateľky. Na prvom pojednávaní bolo zároveň aj určené, v akom poradí budú jednotlivé dôkazy (výsluchy svedkov

a navrhovateľky) vykonávané, preto súd tieto porady nepovažoval za potrebné, pretože ich predmetom nebolo zisťovanie ďalších dôkazov resp. potrebného postupu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu j e p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici

V odvolaní okrem náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 OSP, musí byť uvedené, proti ktorému súdu a ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že
- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a OSP),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).